

עלון קיבוץ מצר

אוקטובר-נובמבר 2012
חשוון-כסלו תשע"ג

סתיו

שנת אלפיים ושתיים

שנת אלפיים ושתיים
היתה שנה רעה
היו בה הרבה
אירועים ביטחוניים
שגבו קורבנות רבים
לאורכב ולרוחבה של הארץ
ואם קרו בה דברים
טובים ויפים
אז העניין הביטחוני
עליהם תמיד העיב
גם אצלנו, במצר
בערב סתווי וקר
גורל מר ואכזר
אותנו פקד
ואת איציק דורי שלנו
כפי שאומרים בשפה
של הנחלאים
כאילו לקח מאיתנו
בתור אחוזים
לרשימת הדמים של הארץ
כאילו נדרשנו בכך
למלא את החלק שלנו
ובאותו האירוע
הוא לקח
עוד ארבע נשמות
שנקלעו אצלנו פה בחיים
בדיוק באותם רגעים
עצובים של אותה השנה
שנת אלפיים ושתיים

אהרל'ה קריידלמן

לפני הכל...

יש לנו מערכת חדשה, חברים בה עדנה ברא"ס, רותם ברדיצ'בסקי - לוי, הניה זטורסקי, איתן נמיר ונאוה חברוני.

בגיליון זה התייחסות מעמיקה למערכת הבחירות באזורנו, שלחנו נציגים למפגשים של אילן ומיכל (בנפרד) כדי לסכם עבורכם את המצע שלהם. כמו כן אנו משיקים את המדור "אני, רק שאלה" – שאלות לבעלי תפקידים וראשי ועדות וכמובן אנו ממשיכים לפרסם את סיכומי הנהלת הקהילה.

העלון ימשיך וייצא אחת לחודש, ולמרות התכנסותה של מערכת מכובדת זו אנו עדיין זקוקים לכם, שהרי העלון אמור לשקף את החיים שלנו כאן במצר ושיתוף הפעולה שלכם, קוראים יקרים, הוא חשוב לאין ערוך.

המשיכו להעביר אלינו סיפורים, שירים, קטעי עתונות או אינטרנט שאתם מוצאים אותם כעניין לכלל הציבור וגם רעיונות חדשים יתקבלו בהערכה.

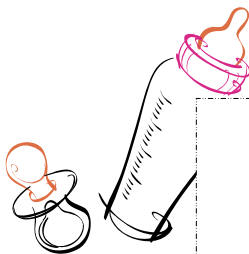
כמו כן אנחנו מזמינים אתכם לברך את בני משפחתכם וחברים לרגל אירועים משפחתיים, גיוס, שחרור וכד'.

מבחינתנו, כל חומר ראוי לפרסום מלבד כזה הפוגע או משמיץ את הזולת.

קריאה מהנה,

נאוה חברוני

בשם המערכת

לדניז וברנרד לשרון וגיל

ולכל המשפחה

מזל טוב

להולדת רומי

בית מצר

אצלנו בקהילה * אירית פואה

אוקטובר 2012

אחרי החגים יתחדש הכול
יתחדשו וישונו ימות החול

עם "התחדשותם" של ימי החול אנו מחדשים במשנה מרץ את ביצוע המשימות והיעדים שעל הפרק. אך לפני הדיווחים השונים ברצוני להתייחס לעניין השקיפות בקיבוץ.

שקיפות פנים-ארגונית מתארת מצב בו הארגון נוהג בשקיפות כלפי החברים, מנהל את ענייניו בצורה גלויה לציבור, משתף בתוכניות, החלטות, דרכי פעולה, עשייה וחזון.

בחינה מתמדת של הפעולות, הביצועים והתוצאות בארגון, מסייעות לשפר, לקדם, לתקן ולמנף את ההתפתחות והצמיחה של הקיבוץ.

יישום השקיפות חשוב להגברת מעורבות החברים ועל ידי כך להגברת האמון ההדדי והרגשת השייכות למקום.

הכלים בהם משתמשים להגברת השקיפות ולהעברת מידע הם בפרסומים בעלון הקיבוץ, בשיחות הקיבוץ, במתן מענה לשאלות המעניינות את החברים ובכל כלי פרסומי אחר.

לדעתי את תרבות השקיפות ניתן ליצור בשיתוף פעולה של כולם. ולא רק של אלה המחויבים לה מתוקף תפקידם. לא מספיק להגיד "אין שקיפות" (ביטוי מאוד פופולארי בתקופתנו) בלי לקרוא את הנכתב או לבוא ולקבל מידע בשיחה.

אני מזמינה אתכם להאיר את עיני במידה ואין מספיק דיווח על נושא כזה או אחר או בכל בקשה אחרת לגבי הפרסומים למיניהם.

מערכת העלון יזמה מדור של שאלות ותשובות ואני מאוד מברכת על כך ומקווה שיהיה מדור זה מדור קבוע ומעשיר.

ניתן כמובן גם לפנות אלי דרך המייל שלי : kehila@metzer.org.il

שיחים, עצים, שבילים ומה שביניהם – תאורת החצר

ערכנו השבוע סיור ברחבי הקיבוץ בכדי לבחון את מצב התאורה. אנו נערכים לשיפור התאורה במספר מקומות אך מתמונת המצב עולה כי רוב בעיות התאורה נובעות מכך שענפים של עצים ושיחים חוסמים את אורות הפנסים.

בזמן הקרוב יטפלו עוזי וצוותו בגיזום כל העצים והשיחים המפריעים לתאורה. אנו מודעים לכך שגיזום של שיח או עץ שאנו מגדלים שנים רבות בהחלט לא פשוט. אך יש מקומות רבים שהגיזום הכרחי. אנא קבלו זאת בהבנה ובתמיכה.

מינימרקט

המטרה שהצבנו לעצמנו הייתה להמשיך ולקיים את הענף כענף שרות ולא כענף רווח לאורך זמן רב ואף לשנים רבות, תוך מתן מענה לחברים לאפשרות רכישת המוצרים הבסיסיים וגם מעבר להם, במחירים הוגנים אך תוך איזון תקציבי.

חשוב היה לנו ליצור מקום שלחברים נעים לבוא אליו ולקנות בו, בלי שהמקום יהיה נטל כספי לקהילה.

התוכנית השנה היתה להגיע לאיזון תקציבי, והשגנו זאת ואף מעבר לכך.

המקפייאים והמקררים הגיעו השנה לסוף דרכם. השקענו השנה במקפייא חדש בעלות של 15 אלף ₪ כשאנו נדרשים באופן מידי להחליף את מקררי החלב (עלות של כ- 40 אלף ₪). לכן הוחלט בהנהלת קהילה להשקיע את יתרת התקציב ברכישת מקררי החלב. החל משנת 2013 התוכנית היא להחזיר לחברים את היתרה התקציבית של המינימרקט (במידה ותהיה), פעמיים בשנה לפי אחוז הקניה של כל משפחה.

המינימרקט עבר השנה שינוי משמעותי לטובה.

צוות העובדים - כוונתנו השנה היתה להגיע לצוות מיומן ויציב ואכן אחרי מספר שינויים אנו מאמינים שהגענו לצוות טוב שאיתו ביחד נקדם את פעילות המינימרקט.

שיטות ניהול – בעזרת יועץ מקצועי חיצוני בשם ירון לנצר הצלחנו למסד שיטות עבודה המותאמות לניהול מינימרקט.

ספקי סחורה – פעלנו השנה לעבוד עם ספקים אמינים מבחינת לוח זמני האספקה, איכות המוצרים, מחירים ויכולת החזר של מוצרים.

לעיתים (השנה במיוחד בתקופת החגים) נוצרו חוסרים בשל חוסר יכולת הספקים לעמוד בביקושים. (דוגמת החלב מתנובה והלחם מדגנית) ניסינו עד כמה שניתן לגבות עם ספקים אחרים.

ברכות והערכה לאוריין ולצוות כולו !!! המשימה בהחלט לא הייתה קלה אך עמדתם בה !

משולחנה של הנהלת הקהילה (דניז, יובל, דיאן חיים, יסמין, דני, אירית, יהודה)

• דיון לקראת שיחת הקיבוץ על המשך קיום ח"א - בחינת חלופות

- המשך מצב קיים
- סגירת ח"א
- השארת מצב קיים ללא החינוך

כהכנה לדיון בשיחת הקיבוץ סוכם להוסיף חלופה נוספת לאחר בחינת אפשרות זו :
להקים "מטבח קצה" כלומר להשאיר את ח"א האוכל כמקום הסעדה ללא הבישול אצלנו.
(אוכל מוכן מבחוץ)

- **הכנת תקציב 2013**
הוחלט להכין תקציב לשנת 2013 על סמך תוצאות 8 חודשים כך שהתקציב יאושר לפני תום שנת 2012.
- **תיקוני בדק בשכונה החדשה**
סוכם שגמר תיקוני בדק הבית בשכונה החדשה בסכום של כ-15 אלף ₪, כלומר סכום כולל של כ-60 אלף ₪ ירשם בסעיף בלתי צפוי בתקציב הקהילה.
- **ביטוח לאומי לסטודנטים**
סטודנט רגיל (שאינו חבר קיבוץ) משלם כ-120 ₪ לחודש לביטוח לאומי. השאלה כמה צריך לשלם חבר קיבוץ במעמד של סטודנט. סוכם לפעול בהתאם להחלטת הקיבוץ לגבי חבר שבחר לא לעבוד. בהתאם להחלטות הקיבוץ חבר שבחר לא לעבוד משלם תשלום ביטוח לאומי בהתאם לרמת התשלום הנדרשת מקיבוץ מצר.
- **מרפאת שיניים**
נערך דיון עם פטי שקד והוחלט שעקב הגירעון במרפאת השיניים (הנובע בעיקר מטיפול אורטודנטי לכ-30 ילדים, ועליה בעלויות חומרים ומעבדות) על חיים ופטי להכין חלופות ובין היתר תיבחן חלופה של עליה מתונה באגרת השירותים וכן חיוב מסוים של השתתפות עצמית כך שתקציב מרפאת השיניים לא יהיה גרעוני.
- **חינוך**
לילך הוכמן פנתה לצאת מהנהלת החינוך עקב ניגוד אינטרסים בין תפקידה זה ובין ניהול בית הספר. ללילך תודה על תרומתה. ברצוננו לעדכן את כתב המינוי ולהשלים לאחר מכן את הצוות. תקציב החינוך בגירעון בעיקר עקב עלייה במשכורות העובדים. נערך דיון לקראת תקציב 2013.
- **פינת חי**
לקראת דיון בשיחת הקיבוץ התבצעה הערכה כספית של עלות הזזת פינת החי (לקראת הבניה באזור) סוכם להכין עם נילי 2 חלופות להמשך פינת החי.
- **השקעה בריהוט למועדון לחבר**
בתקציב השנה תוכננה ואושרה השקעה בריהוט למועדון. הנהלת הקהילה אישרה הגדלת ההשקעה בריהוט מ-60 אלף ₪ ל-84 אלף ₪. (על חשבון ההשקעה בכבל חשמל שהוחלט לא לבצע)
- **ארכיון**
נערך דיון על חשיבות שידרוג הארכיון והעברתו למקום אחר. סוכם לדון מחדש בעת הדיונים על תקציב 2013.

• **תשלום הורי י"ב לנעורים (ללא נוכחות דני)**

לאור פניות מספר הורי י"ב.

יסמין דיווחה על הנהוג היום :

ילדי כיתות ז'-י"ב משלמים עבור השתתפות בפעילות הנעורים. נערי י"ב משתתפים במהלך השנה בעיקר בימי חמישי ושישי. ילדי כיתות ז'-ט' משתתפים בפעילות בכל השבוע. התשלום הינו תשלום חובה לכלל ההורים (גם לנערים שאינם משתתפים בפעילות).
אופן התשלום : הורי ילדי כיתות ז' – ט' משלמים כל חודש.
הורי י' – י"ב – פעמיים בשנה על כל השנה בחודשי הקיץ.
סוכם:

התשלום הינו תשלום חובה לכלל ההורים – לא משנים החלטה זו.

אופן התשלום ישתנה כך :

כיתות י'- י"א – 12 חודשים.

כיתה י"ב - 10 חודשים.

• **תליית פרסומים ברחבי הקיבוץ**

לאחרונה נתלו שלטים גדולים ("פלריגים") ברחבי הקיבוץ בשל הבחירות למועצה אזורית וכן תעמולה כנגד המפחמות.

סוכם להוריד פרסומים אלו ולפנות למטות הבחירות ולצוות המפחמות ולחברים לא לתלות שלטים ברחבי הקיבוץ במקומות ציבוריים.

"בני ובנות מצר בעבודה מועדפת"

משנת 2008 ועד היום עבדו במחלקת מצרטיף של מצרפלוס

במתכונת עבודה מועדפת 6 בנים ו-2 בנות.

אב ברא"ס, רביב לוטם, מתי ברדוש, ניר אביטל, אמרי מילשטיין,

שגיב סולקיס, לימור מדרדרוט, שירן מדרדרוט.

הרצינות, המקצועיות והנאמנות שהפגנתם מוכיחים

את החינוך הטוב שקיבלתם.

אנו במחלקה נהנינו מאד לעבוד אתכם.

שאו ברכה להמשך דרככם המוצלחת.

להתראות מצוות מצרטיף

באו בברית הנישואין

ארנון ונורית

ברכות חמות למתחתנים

ולמשפחת עג'מי

אני, רק שאלה

מדור חדש לשרותכם,

אתם שואלים – בעלי תפקידים וראשי ועדות עונים!
את השאלות, אשר יש בהן ענין לציבור, יש להפנות להניה שתפנה אותן לנמענים המתאימים והיא תחזור אליכם עם תשובות מעל גבי העלון.
תודה ליהודה, עירית ועמרי שהתייחסו ברצינות לשאלותיכם.

חנה מלשטיין

למה אין מבקר חיצוני למוסדות הקיבוץ? (יחד עם ועדה ורכז)

יהודה מרלא עונה:

מבדיקה שקיימתי נאמר לי, שבשעתו הוצא מרכז לבחירת חברי ועדת ביקורת ואף חבר לא ענה למרכז, וזו הסיבה לכך שאין מבקר לקיבוץ.
אעלה את הנושא באחת משיבות המזכירות הקרובות.

איתן נמיר שואל:

לאחר נפילת ההחלטה על גיוס הכסף להמשך המאבק במפחמות, מה עושים שהמאבק לא ייפסק?

יהודה מרלא עונה:

למרות החלטת הקלפי בנוגע למימון, נמשך ואף מתחזק המאבק במפחמות.
לאחרונה הצטרפה למטה המאבק קבוצת תושבים מרכז, התקיימה פגישה טובה עם שרת החקלאות, והתקיים מפגש חשוב ב"איגוד ערים לאיכות הסביבה" בחדרה.
פרטים על שני המפגשים יימסרו ע"י עופר וגשל.
הצעה בנוגע להשתתפות קיבוץ מצר במימון המאבק, תובא במסגרת הצעת תקציב הקהילה לשנת 2013.

חבר שואל:

מדוע לא פותחים חשבונות בנק לחברי הקיבוץ, אליהם יוכלו להעביר את משכורותיהם? (פעולה פשוטה בעלת סימלית מאפשרת לחברי הקיבוץ לקחת הלוואות ולקבל תנאים טובים מהבנק)

אירית פואה עונה:

כל חבר רשאי לפתוח חשבון בנק כרצונו.
בהתאם להחלטות הקיבוץ לגבי משכורות החברים הוחלט " כל חבר חייב להעביר לקופת הקיבוץ את מלוא התקבולים, מכל מין וסוג, וכל הכנסה שלו מעבודה...".
כלומר את המשכורות, פנסיה ושכאלה יש להעביר לחשבון הבנק של הקיבוץ אך אין זה בניגוד לפתיחת חשבון בנק למטרות אחרות.
בנוסף לכך בימים אלו מתקיים דיון לגבי פתיחת חשבונות בנק והעברת היתרות החודשיות של החברים לחשבון הבנק האישי של כל אחד. כאשר תגובש הצעה היא תועבר להחלטה לאישור ולידוע בדרכים המקובלות.

חנה מלשטיין שואלת:

מדוע לא מיידעים את החברים כאשר חברה/ ועדה (שנבחרה בקלפי) פורש מתפקידו?

אירית פואה:

לעיתים ישנם מצבים מסיבות שונות שחברים, נציגי ציבור מעוניינים להפסיק את פעילותם. מתפקידנו קודם כל לנסות ולבחון את ההכרחיות בסיום התפקיד וכן את המשמעויות של ההחלפה.

כאשר ברורה הדרך להשלמת הצוות אנו מיידעים את הציבור.

צבי ברא"ס שואל:

בנושא השיור:

- האם מתקיים דיון בנושא?
- האם הנושא בהקפאה?
- האם ישנם מהלכים בנושא זה שלא מובאים לידיעת החברים?
- מה הם הקשיים המונעים מהתהליך להתקדם?

עמרי שהם:

לאחר קבלת ההחלטה בנושא הקליטה, החליטה הנהלת המשק להתחיל ללמוד את נושא שיור הדירות.

קיימות שלוש אפשרויות עקרוניות בנושא: ללא שיור, שיור חוזי (הסכם בין החבר לקיבוץ) ושיור קנייני (עד רישום הזכויות בטאבו). התקיימה ישיבה ראשונה בהשתתפות חברי ההנהלה הכלכלית, המזכירות והנהלת הקהילה. בכוונתנו לקיים לפחות עוד ישיבה אחת בפורום הרחב כדי לאפשר לימוד עקרוני של המושגים ולאחר מכן לבחור צוות (בשיחת הקיבוץ) שיוביל את המהלך בקיבוץ ויביא הצעות להחלטה.

מכתבו של ראש המנהל (16/10/12, שהופץ לידיעת החברים) מוסיף לאי הוודאות בנכונות התהליך כרגע וכמובן מחייב עצירה מסיימת ללימוד השפעתו על מצר. המכתב הועבר גם ליועצים המשפטיים שלנו כדי שנקבל מהם חוות דעת בנושא השפעתו על מצר בהחלטות הקיימות (שלושת הדלתות) וכן על כיווני הפעולה העתידיים (האפשרות להתייקרות מהותית של הבנייה החדשה של הנקלטים).

במקביל מבוצעת פעולה מחודשת בנושא סימון המגרשים. כזכור לפני תקופה נעשה סימון ראשוני של המגרשים לחברים. המפות שהוגשו לחברים הביאו לכמות גדולה מאד של ערעורים והסתייגויות ולכן הוחלט לבצע פעולת מדידה וסימון חדשה.

לסיכום –

הנושא אינו בהקפאה, אלא בלימוד וזאת כדי להמליץ לחברי הקיבוץ על הדרך הנכונה למצר במועד הנכחי.

כל פעולה מהותית בנושא תעשה, כמובן, בדרך שיחת הקיבוץ.

על תודעת השירות והשירות לחבר

לאחרונה נתבקשנו למלא שאלונים על מידת שביעות רצוננו מנותני שירות במצר.

אני אוהבת שאלונים, לכן מייד הגבתי וגם הבאתי את הדפים לתיבה בכל בו, כפי שנתבקשנו.

בירכתי על היוזמה ומחכה לפרסום תוצאות הסקר.

אך לא הכול ניתן להגיד דרך השאלון.

כאן אציג "תסריט" דמיוני ואפשרי, שלא יכולתי לכלול בדפי הסקר.

חבר קיבוץ מקיש בדלתו של בעל תפקיד רם בקיבוץ. כאשר שמע החבר "כן", פתח הוא את הדלת ובעדיניות שואל את בעל התפקיד: "האם אפשר להפריע לך רק חמש דקות?"

בעל התפקיד נבר בניירות שעל שלחנו. מבלי להרים את מבטו ענה: "לא, אני עסוק מאוד היום"

חבר הקיבוץ סגר אחריו את הדלת והלך לדרכו.

עד כאן התסריט הדמיוני אבל אפשרי בהחלט.

מה אני היתי מצפה מבעל התפקיד? לא שיעזוב חלילה את עיסוקיו החשובים כדי להקשיב לחבר המבקש ממנו חמש דקות בלבד. אפשר בהחלט להבין שהאיש טרוד בבעיות רבות וסבוכות.

אני, כמבקשת מבעל התפקיד את השירות המגיע לי בדין, היתי רוצה לפחות - שירים מבטו וישאל: "האם הנושא דחוף? האם סובל דיחוי?" ולאחר התשובות: "תאם פגישה עם מזכירתי, אשמח לשוחח אתך בהקדם".

האם בקשתי להתנהגות בעל התפקיד מופרזת?

יחס אדיב, מכובד ותרבותי, הקשבה ותגובה, עניין בלקוח ובצרכיו ....
הם הבסיס לשירות טוב.

מקווה שאין במצר תסריטים דומים לזה שהוצג.

עדנה ברא"ס

10 שנים לפיגוע הטרור במצר

ביום שישי 9/11/12, בשעה 10:00

האזכרה לאיציק דורי ז"ל

בבית העלמין במצר

בשעה 10:45

התכנסות במועדון לכיבוד קל

בשעה 11:30

מפגש עם אלוף במיל' עמוס גלעד

בנושא: המזרח התיכון לאן?

אלוף במיל' גלעד הוא ראש אגף בטחוני-מדיני במשרד הביטחון,
בעבר: דובר צה"ל, מתאם פעולות הממשלה בשטחים,
ראש חטיבת המחקר באמ"ן, ראש מערך ההסברה הלאומי.

האלוף גלעד הוא מרצה בעל שם
ומגיע אלינו בהתנדבות

כולם מוזמנים

ממצר לירושלים

טיול רגלי בן 4 ימים

לציון 10 שנים לפיגוע הטרור במצר

יום שבת 17/11

יציאה מאורגנת מתחנת האוטובוס
במצר בשעה 08:00

המסלול

ניסע לכיוון ירושלים, ניכנס לבית זית
לביקור דינוזאורים. משם ניסע לצובה, נרד
מהאוטובוס ונתחיל בירידה לנחל צובה
מתחת לסטף.
נעלה לסטף, נבקר בעין ביקורא ועין סטף
ומשם נעלה לפסגת הר איתן.

אורך המסלול כ-6 ק"מ
מתאים לכל המשפחה,
דרגת קושי בינוני.

מה להביא?
נעלי הליכה, מכנסיים להחלפה לילדים
(תהיה זחילה במים)
כובע, מים 3 ליטר למבוגר 1 ליטר לילד,
פנס,
סנדלי שורש לכניסה לניקבה, קרם הגנה
ארוחת בוקר ונישנושים
(אנחנו מביאים תה חם)

ארוחת צהריים משותפת בשטח!!
מדריכה: מריאנה נודלמן
נהג: נחום פרץ

הרשמה חובה, השתתפות 10 ₪

נאווה SMS/סלולר 0524399269
שאלות למריאנה - 0524399182

יום רביעי 14/11 ממצר לרמת הכובש

המסלול יתחיל בשער המזרחי לכיוון בקה.
נעצור בבקה בככר הבאר לשמוע סיפורי מקום
ולקפה. נצא מבקה ונקיף את ג'ת ממערב
לכיוון מגל ממגל נעבור דרך הפרדס שלנו,
"הפרדס של עזרא", לכיוון קקון שם נעשה
הפסקה לתצפית לארוחה וקפה. משם ניצמד
לשביל המוביל ונחצה את נחל שכם ונחל
אלכסנדר, נעבור ממערב לקלנסווה ובתוך
טירה עד לרמת הכובש. לילה ברמת הכובש
שיכלול מדורה וסיפורים.
השינה בתוך הקיבוץ באיזור מחסן האבוקדו.

יום חמישי 15/11 מרמת הכובש עד בית נחמיה

נצא מרמת הכובש על שביל המוביל דרך כפר
סבא לכיוון מעיינות הירקון. נעצור בפארק
אפק להפסקת צהריים ומשם נמשיך בשביל
ישראל ממערב לאלעד עד בית נחמיה. מבית
נחמיה נדלג לחניון הלילה לחנייה במקום
מסודר של קק"ל עם שירותים ומים. בערב
ארוחה חמה ומדורה והרצאה על מלחמת
השחרור.

יום שישי 16/11 מלטרון לצובה

נצא מאזור לטרון לכיוון מסילת ציון ולאשתאול
ונתחיל לעלות ביער הקדושים עד מערות בני
ברית. משם נטפס בדרך העולה לכיוון כיסלון.
נחנה בכיסלון לערב שבת החניון הוא בשטח
פיקניק ואין בו שירותים ולא מקלחות.
בערב - קבלת שבת, ארוחת גורמה
וכמובן ערב שירים סביב המדורה.

בכל שלב במסלול ניתן להצטרף. מגיעים עם
הרכב לקרבת המסלול, קובעים נקודת מפגש
ואוהד יאסוף אתכם ויחזיר אתכם לרכב בסוף
הקטע בו תרצו להצטרף.
להצטרפות יש להודיע ל:
אוהד 052-4399038 | שציופק 052-4399460
יונתן 050-7466229 | לליב 052-4399468
אפשר ללות את הטיול גם באופניים

הטיול פתוח לכל תושבי המועצה!!

זה רק ספורט איתן נמיר

בסדרת תחקירים חושפנית המשקשקת את תרבות הספורט במצר).

בכדי להבין איך הגעתי למצב הזה תאלצו להיאזר בסבלנות. לאחר התחקיר הראשון שפרסמתי (הכדורעף בבריכה בו נפצעתי תוך כדי מילוי תפקידי העיתונאי) מעמדי העיתונאי התחזק ושמעות על אירועי ספורט סודיים החלו להגיע לאוזניי ממודיעים אנונימיים (משחקי טניס של חייזרים במגרש המשופץ, פינג פונג זרים מתחת חורש בוסתן ועוד'). אך אני, כיאה לעיתונאי מכובד, חיכיתי למודיע האחד שאת סיפורו ואת פניו אוכל לחשוף ולאמת אותו מכמה מקורות.

אני חושב שבשלב שאייל גולן פרץ ברמיקס המוזיקלי כבר התחלתי לאבד את ההכרה. השילוב של תנועה אירובית המשלבת מאמץ וקואורדינציה הסבירה לי אוריון, מפיל את רוב הבנים בשלב מוקדם בספורט זה אך המשכיחה לספר שהמובילים בתחום הם דווקא כן בנים - אך בעלי זהות מגדרית מפותחת ושונה משלי. בשלב מסוים הסיירת ירדה לתרגילים על מזרון וחשתי שסוף סוף הגיע משהו שאוכל לבצע וגם לנוח, מה שכמובן התברר כטעות מוחלטת והסתיים בהרמת רגליים בצורה בלתי אפשרית ותנוחות שהשתיקה יפה להן כמו גם הכאב. בנות הסיירת מדי פעם שחררו איזה צחקוק מזלזל לכיווני ואני רק הבנתי שהמין החזק הוא ממש, ממש, אבל ממש חזק.

בסיום - במעורפל אני זוכר שאוריון אמרה שהצלחתי לעבור שלב (או שדמיינתי) ותוך כמה פעמים אם אגיע אצליח לבצע את התרגילים השונים (בכנות, אין לי שום סיכוי). בלכתי לכיוון הבית (ואיזה מזל שאני ממוקם קרוב) חשבתי שאוריון והבנות רק צריכות להזמין את אחמדינג'ד למפגש אחד ויותר מזה לא צריך, או לחילופין - לקחת את הבנות למבצע בטהרן. תאמינו לי שהן יגמרו עניין ויחזרו בשלום. הכושר של הבנות בחדר היה מדהים ונראה לי שעכשיו בזמן ההתאוששות ולקראת התחקיר הבא אתמקד ברמיקוב ואמשיך לחפש את הדבר הבא בספורט המקומי.

הסיפור הגיע אליי דרך שני שוהם, שסיפרה לי לראשונה על הסיירת המקומית בפיקודה של אוריון ואת ההחמצה וההזדמנות לחשוף אותה כבר בעלון הקודם. מקור נוסף לסיפור הגיע מצידה של עדנה בראס שסיפרה לי על הסיירת הסודית בפניה נסתרת בכלבו ליד המוצרים היבשים (וגם, שוב - על החמצת הסיפור...). לאחר שכבר היו לי שני מקורות ידעתי שיש לי סיפור ביד והתחלתי לנהל תחקיר סודי. מהר מאוד הבנתי שלסיירת של אוריון יש תנאי קבלה מחמירים ורק אלו שמצליחים לא ליפול לסיאסטה הנכספת בשעה 16:00 ביום שישי יכול להצטרף. מכשול נוסף בקבלה לסיירת היה היותי מאותגר מגדרית (מה שאומר - גבר מצוי) ולסיירת בעיקר מתקבלות נשים. החלטתי לצאת למאבק מגדרי ולבקש מאוריון להגיע לאחד המפגשים של "ההתעמלות האירובית" (שם קוד למבחני הקבלה לסיירת). כהכנה למפגש צפיתי במיטב סרטי האירובי של שנות ה-80 כמו פלאשדאנס, פוטלוס והנסיכה הקסומה.. ושיננתי לעצמי, שמי איתן נמיר ואני אתקבל לסיירת של אוריון... שמי איתן נמיר ואני...

לאחר ההכנה הנפשית הגעתי, מצוייד בזוג חותלות ומגן זיעה אופנתיים, למתחם האימונים הסודי (הפריקסט ליד הבריכה) ולאחר בירור קצר בו הבנתי - שוב - שאני במיעוט מגדרי, מול תשע בנות סיירת מתמידות (!) החלה לבקוע מוסיקה קופצנית מרמקולים ישנים והסיוט שלי החל. הבנות - בתיאום מושלם החלו לנוע בתנועות ארוכות, קצרות, מהירות, הן רצו קפצו, דלגו, הסתובבו

השתתפו - רינה, סימה, מיכל מ., מאי, שני, מיכל פ., דלית, עופרי, איתן (הלויתן) וכמובן אוריון.

טכנולוגיה אצלנו | נפילתה של המילה המודפסת

שחר לוי (ברדיצ'בסקי) במדור חדש

לשמחתי אנחנו כולנו גם כן חלק ממהפכה, "מהפיכת המחשוב" ואם לדייק, זוהי מהפכה של תוכן.

ואיך כל זה קשור לסגירת בתי דפוס? אז ככה,

התרבויות המערביות הן אלו אשר מכתבות את הקצב הטכנולוגי העולמי, רק מפני ששם מרוכזות רוב ענקיות הטכנולוגיה. הצרכנים באותן מדינות (בהן ישראל), חמושים בטכנולוגיה חדישה מכף רגל ועד ראש: סמארטפונים, טאבלטים, מחשבים ניידים, מחשבים ביתיים חזקים וכו', הגלובליזציה מאפשרת לאנשים ממדינה X להזמין מוצר ממדינה Y גם אם המוצר כלל אינו נמכר במדינתם וכך נוצר שוק משגשג של טכנולוגיה חדישה וזמינה לכל.

במקביל לשוק הרכש הטכנולוגי המשגשג, חברות מבוססות שירותי אינטרנט ישבו במשך שנים וכססו ציפורניים, חיכו והאמינו שיגיע היום בו הלקוח שלהם יהיה מחובר אליהם 24 שעות ביממה, באינטרנט מהיר: לקוח שצורך תוכן ברכבת, בתור לקולנוע, בעבודה, בבית, במסעדות ובעצם בכל מקום. היום הזה הגיע.

היום בדרך זו או אחרת רובנו נמצאים באינטרנט או ליד מכשיר כלשהוא שעושה שימוש באינטרנט רוב היום.

התוכן המגוון שנמצא במרשתת (המילה העברית התקנית לאינטרנט), מחזיק אותנו קרוב אליה, פייסבוק, מיילים, צ'אטים ומסחר אלקטרוני הם היום דבר מקובל חברתית ועסקית ככל שעובר הזמן.

הטכנולוגיה משפיעה מאד גם בתחום העסקי: ארגונים גדולים קיבלו למשל החלטה לצמצם לכמעט אפס את כמות התכתובת המודפסת, המעבר למיילים ולמצגות פגעו בחברות הדואר, אך זה היה מתבקש, כמות הנייר שנחסכה כמו גם עלויות השילוח, הוכיחו את עליונות הטכנולוגיה, ומלכתחילה מה שכתוב על הנייר נכון רק לשעת הדפסתו. קובץ ניתן לערוך, לשנות, למחוק, לעדכן ולשלוח לכולם בחינם ואילו עם הנייר המודפס לא ניתן לעשות שום דבר מהנ"ל.

הימים הקשים והירידה בביקוש שעוברים על "מעריב", "הארץ" ושלל מגזינים וירחונים אינו מקרי.

התופעה של סגירת עיתונים אינה ייחודית לישראל, והנה רק החודש עיתון גדול מאד ה"ניוזוויק" בארה"ב עבר למהדורה אלקטרונית בלבד (כלומר באתר אינטרנט או באפליקציה ולא כדפים מודפסים) וזה קורה כל יום במקומות שונים בעולם.

העיתוי בו מצויים עיתונים רבים בקשיים הוא לא גורל או מזל. אנשי העולם, קרי בני האדם, נמצאים בצומת דרכים טכנולוגית. אחת מיני רבות. ובעצם זהו לא רק דיון כלכלי אלא גם דיון טכנולוגי בבסיסו, שכותרתו: מעבר בני האדם לצריכת תוכן מקוון ועדכני. אבל עדכני באמת, ולא נכון לאתמול בלילה כשהדפיסו את הידיעות, שב- 08:00 בבוקר כבר יהיו ישנות וישמשו לרוב לאפסון ירקות, דגים וכו'.

סבא שלי עליו השלום, חקלאי מעמק יזרעאל כל חייו, סיפר לי פעם שכשהיה קטן, מכוניות לא היו נפוצות כמו היום ולמעשה כמעט ולא נראו כלל והיו נחלתם של אצילים עשירים מאד או מכוניות צבאיות (של הבריטים אני מניח).

אפילו שהוא ניסה להסביר לי זאת כמה פעמים עם דוגמאות, לא הצלחתי להבין איך ניתן לחיות בעולם ללא מכוניות ומטוסים, עולם בו לא נוסעים לשום מקום כמעט אף פעם, וההגעה מנקודה א' ל-ב' לרוב תיעשה ברגל אפילו שנקודה ב' יכולה להיות ממש רחוקה. ואם צריך לסחוב לנקודה ב' משהו? אז סוחבים אותו והולכים... מגיעים לנקודה ב', מסיימים את העיסוקים וחוזרים. ברגל.

חוסר יכולתי להבין "איך אפשר לחיות ככה" הוא מפני שכשאתי נולדתי, מכונית הייתה דבר שיש לכולם, אפילו להוריי שאז היו סטודנטים תפרנים הייתה רנו 4 ספארי חומה שנת 79, יד שנייה מהצבא במצב כמעט סביר.

סבא שלי זכה לראות את מהפכת התחבורה קורית בשידור חי תוך כדי חייו, הוא ראה איך העולם הולך ומתנייד, אני כבר קיבלתי זאת כעובדה.

בטוקבקים, ועוד הרבה מאד דרכים יצירתיות אחרות שמגדילות את החשיפה על פני החלופה המודפסת, ובלי מפרסמים הדבר היחיד שישאר מהעיתונות המודפסת הם חינמונים מטעם (אתם רואים את עצמכם מתרגלים לקרוא בשירותים "ישראל היום", כי זה מה שיש?).

גוטנברג כנראה מתהפך בקברו ואין לי ספק שכמו שלא צפה איך המצאתו תצליח לאורך המאות הוא כנראה גם לא צפה את נפילת הדפוס. סוף עידן.

כל הגופים העסקיים הקשורים לעולם הדפוס עוברים עכשיו את הטלטלה החזקה ביותר בחייהם, הם נלחמים על עולמם. גופים שישכילו לשנות ולהתאים את המודל העסקי שלהם לעולם המודרני, לדרך בה משתמשים צורכים תוכן, יישארו במשחק בדרכים יצירתיות וחדשניות או אולי סתם כפורטלים מקוונים של תוכן. אלו שלא ישחקו לפי כללי השוק החדשים צפויים לסגור.

ועוד משהו חשוב לומר: כביכול לא נגעת פה בעניין האנושי, באלפי אנשים שיאבדו את מקום עבודתם או יעבדו במקום בו הקרקע הפיננסית לא יציבה וצר לי על כך, אבל העיתונות לא מתה אלא היא רק מעדכנת את דרך החשיפה אלינו. אנחנו נמשיך לצרוך תוכן עיתונאי כזה או אחר והביקוש לתוכן כזה עולה עם רמת החשיפה לרשת פר דקה של אנשים, שמתקבלת בין היתר עקב חתימה על מסלול סלולארי ללא הגבלה (ותודה שוב לכחלון על כך) אבל לא רק. הביקוש לעיתונאים לא צריך להיות בירידה, להיפך, השינוי היחיד יהיה שהעיתונאי/כתב/בלוגר יכתוב את כתביו לדף אלקטרוני שנגיש לאנשים פי אינסוף מדף מודפס וגם שרידותו גבוהה לאין שיעור.

ודוגמא אישית צנועה: גם העלון של מצר עושה דרכו לעידן המודרני ובקרוב יצא בגרסה אינטרנטית.

אם נשלב את כל החפירה שנתתי עד עכשיו: זמינות וקלות השימוש בטכנולוגיה, דינמיות התוכן, רצון האנשים לקבל מידע עדכני ומאומת כאן ועכשיו, חיבור מתמיד ומהיר למרשתת ודור שנולד עם סמארטפון ביד, הם הגורמים לדחיקתו של הדפוס אל מחוץ לעולם צריכת התוכן שלנו.

לעיני רוחי עיתון מודפס הוא משהו ארכאי, ובגילוי נאות אומר שמאז שיש לי סמארטפון (מעל שנתיים) לא פתחתי עיתון אם הייתה לי ברירה אחרת. עדכנית יותר. אני לא אומר שאין מקום לעיתונאות מודפסת, אני רק אומר שאני לא צורך אותה, ולמה? כי כשאני קורא אני רוצה לדעת מה קורה עכשיו ולא מה קרה ב-12 בלילה על שולחן העורך.

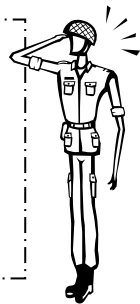
כשאני קורא עיתון אני מרגיש שאני קורא משהו לא מעודכן ועל כן אני בוחר לצרוך תוכן חדשתי מהרשת. כל זה כמובן לא אומר שמחר או עוד שנה לא יהיו יותר עיתונים, כנראה שיהיו.

לטעמי המשפט שמבטא בצורה הכי טובה את עתיד העיתונות המודפסת הוא מה שמסעדות שרוצות לחשוב שהן מגניבות כותבות בברושור שלהן: "פתוח עד אחרון הסועדים", כך גם העיתונות המודפסת:

כל עוד יהיו אנשים שייצרכו תוכן מודפס וישלמו על כך, או שיהיה מודל רווח שיאפשר חלוקה בחינם אזי תעשיית העיתונות המודפסת תחזיק מים, אבל עם הזמן הצרכנים מצביעים באצבעות והם יותר גולשים מקוראים, דבר שדוחק את המפרסמים החוצה מהעיתונים ואל מה שנהוג לקרוא לו ה"ניו מדיה" – פרסום ויראלי, קידום אתרים, פרסומות בפורטלים גדולים, פרסומות

למיכל מילברג

ברכות על סיום קורס מורות חיילות
"בהצטיינות מופתית"
גאים בקך!!

לשני שוהם לטליה דברת
ולעופרי יחיא
איחולי הצלחה עם גיוסן לצה"ל

הקץ לאדישות

" הם באו לקחת את הקומניסטים, ואני לא התנגדתי- כי לא הייתי קומינסט. הם באו לקחת את הסוציאליסטים, ואני לא התנגדתי- כי לא הייתי סוציאליסט. הם באו לקחת את היהודים, ואני לא התנגדתי- כי לא הייתי יהודי. אחר כך באו לקחת אותי, ולא נותר איש שיתנגד".

(מרטין נימולר- כומר פורטסטנטי גרמני)

להתקיים ללא חמצן. משמעות הדבר היא שהמאבק על האוויר הנקי (ובמפחמות) צריך להיות בקדימות לכל דבר אחר על סדר יומינו! על הקיבוץ להיאבק, לדאוג להגן על זכותנו זו. עליו להציב את המאבק במפחמות בראש סדר העדיפויות הקיבוצי!!! כיצד נוכל לדבר על קליטה? להביא עוד אנשים לגור במקום בו האוויר מזוהם כל כך? כולנו בעד קליטה. אך קודם כל צריך לדאוג לאיכות החיים במקום.

ההצבעה שהייתה במצר השאירה אותי מהרהרת- האם המתנגדים התנגדו כיוון שהם חושבים שהנושא כל כך חשוב שעל הקיבוץ למצוא במיידית מקורות מימון או שהם מתנגדים כיוון שהבעיה היא לא בעייתם ופשוט לא אכפת להם? אם התנגדו מהסיבה הראשונה- העובדה שההצבעה לא עברה- משמחת אותי. אך אם התנגדו כיוון שהנושא לא מעניין אותם או שהם חושבים שאנחנו מגזימים ואין בעיה כלל- אני מודאגת מאוד. נולדתי במצר ואני גרה כאן מבחירה לא מהיעדר אפשרות אחרת. אני אוהבת את הקיבוץ ואת הקהילה והאנשים בקיבוץ חשובים לי. פוגעת בי האדישות של חלק מחברי הקיבוץ (חלק גדול מדי לטעמי) לסבל שלי ולסבל של משפחות אחרות בקיבוץ.

חברים רבים הצטרפו למאבק בחודש האחרון (מספרם עומד לפי דעתי על כחמישים). העשן הפך להיות סמיך הרבה יותר, בתדירות גבוהה יותר ואף הגיע למצר בשעות בהן אנשים עדיין בחוץ (פעם היה מגיע אחרי חצות. היום הוא מגיע בסביבות עשר בלילה). אנשים שהעידו על עצמם שפעם לא ידעו על מה מדובר- היום מרגישים את העשן. הם מעידים על קוצר נשימה, שיעולים ועוד. הם ישנים עם חלונות סגורים ונחנקים בכל לילה. גם אנשים שעברו לגור בבתיים אחרים פתאום מרגישים את העשן.

במפגש עם מיכל שקד, שרצה לראות המועצה האזורית מנשה, העלנו את נושא המפחמות והיא הבטיחה שהיא תעמיד אותו בראש סדר העדיפויות שלה ואף נענתה להכניס אותו למצע שלה כהתחייבות בכתב על נכונותה להיות צד

לפני כשלוש שנים התחלנו לברר מה מקורו של העשן שאנו מריחים בכל לילה. זה לא שהעשן התחיל לפני שלוש שנים, הוא התחיל שנים רבות קודם לכן, הוא היה מגיע לעתים בלילות ומסתלק לקראת הבוקר. רובנו המכריע היינו "זורקים" את הכביסה שלנו למכבסה ומעטים היו מכבסים בבית. אך מי שהיה מכבס בבית והיה תולה את הכביסה בלילה לייבוש בחוץ היה מריח את ריח העשן בבגדים. חשבנו שזה מהמזבלה של בקה, וחלק מהעשן אכן הגיע משם, אך לא רק. אז מה השתנה? למה התחלנו לעסוק בעשן? בדיוק כמו ב"בגדי המלך החדשים"- היה צריך להגיע למצר מישהו מבחוץ- כזה שרגיל לאוויר נקי ומרגיש את ריח העשן. אנחנו התרגלנו לריח לאחר שנים רבות של שאיפת עשן דרך החלונות הפתוחים בלילה וכבר לא הבדלנו בין אויר נקי לבין אויר "מעושן".

אורחים שהגיעו היו מעירים כבדרך אגב ש"מסריח פה" ואנחנו אמרנו להם- שזה בטח הריח של הרפת ושזהו הריח של הקיבוץ. מי שעבר לגור במצר הרגיש את המפגע באופן הכי קשה. צורת הבנייה של מצר- על גבעה גורמת לכך שבחלקים מסוימים העשן כבד ביותר (אזור המועדון, מגורי הותיקים, אזור הקומותיים, אזור גני הילדים ומגרשי הטניס והכדורגל) ויש חלקים שהעשן פוסח עליהם (השכונה החדשה זוכה לבריזה נפלאה...). בכל לילה היו אנשים שאטמו את ביתם ולמחרת התלוננו באוזני כל מי שהיה מוכן להקשיב להם. והיו את אלה שלא הבינו על מה מדברים. יותר מזה- כעסו על אותם מתלוננים שמקטרגים על הקיבוץ. בשלוש השנים האחרונות חלה החרפה רצינית בעשן- הוא הפך לקשה יותר, ימים רבים יותר בשנה ובעיות הבריאות של אותם אנשים שסבלו מהעשן ובני ביתם הפכו להיות קשות יותר ויותר.

זכותו הטבעית של האדם מעצם היותו אדם היא "הזכות לחיים ולבטחון (שלמות הגוף) והיא הגנה מפני פגיעה גופנית כל שהיא בין שגורמת למוות ובין שלא. זכותנו לנשום אויר נקי. זכותנו הטבעית נפגעת בצורה הקשה ביותר- האדם אינו יכול

כמו סרטן כל אלה קשורים ישירות לשאיפת עשן רעיל ולכן חשוב שתפרטו. כל חולשה של הגוף היא רלוונטית. חשוב שתבינו שכל שאיפה של אויר מזהם ורעיל, גם אם אינה מורגשת- פוגעת קשות במערכות הגוף.

אני קוראת לכם לצאת מהאדישות ולעזור בכל דרך בה אתם יכולים למאבק במפחמות. כבר הוכח מעל לכל ספק שגם אם אינכם מריחים את העשן- אתם נושמים את החלקיקים הרעילים שלו. כולנו באותה הקלחת. שלא נסיים את חיינו כאותו אדם שעמד מנגד עת לקחו את האחרים אל מותם וכשנילקח הוא לא היה מי שיעזור לו.

תודה על ההקשבה
תמי עמיר-איידלמן

פעיל במאבק ולהקצות משאבים כספיים ואנושיים לעניין.אני, באופן אישי, הרגשתי שהיא כנה ומבינה את סבלי.

וכמה מילים בדבר שאלוני המחלות שחולקו בתאים: למרות שהיו לנו מתנדבים לעבור בבתים, החלטנו, עקב בקשות הציבור, לשים את השאלונים בתאי הדואר ולבקש מכם שתמלאו אותם באופן עצמאי ותשימו אותם מלאים בתיבה במינימרקט. אין ספק שמדובר במידע אישי וחסי ובהקשה למלא שאלון כזה מעלה כעס ואולי אף פחדים, אך חשיבות המידע הסטטיסטי ששאלונים אלה נותנים היא רבה. השאלונים יקראו על ידי אנשים שאינם מכירים אתכם- וכל המידע שיצא מהם ירשם באופן סטטיסטי בלבד. לכאורה אנו מתעניינים בעיקר במחלות של דרכי הנשימה; אך מגרנות, חולשה ועייפות, תחושה של תפקוד לקוי, שיעולים, גירוי עור ועיניים וכמובן שמחלות קשות

עדכון מהמאבק להפסקת זיהום המפחמות.

דרכים והריסת המפחמות מזהמות . זאת בנוסף לכך שהבג"צ לא יעזור כי המפחמות עוברות לאזורי Bi A שם גם צהל לא יכול להושיע. לאחר שהמנכל יוסי ישי הבין סוף סוף את עמדתנו, קיבלנו ממנו אור ירוק ורוח גבית ממשרד החקלאות, עם אמירה ברורה שהם יעלו את הבעיה לשולחן הממשלה.

בנוסף התקיימה פגישה נוספת שארגן ראש המועצה, ב 24/10 נפגשו ראשי הישובים חדרה, בנימינה, פרדס חנה, כרכור, ומנשה במשרדי 'איגוד ערים לשמירה על איכות הסביבה' בחדרה. במפגש ביטאו תושבים את זעמם על כך שהם השקיעו את מיטב כספם ועברו למיזמי הבניה באזור, ובפועל קיבלו אויר מזהם, והוסיפו "שלא רק שאנו סובלים מהזיהום - אנו גם צריכים לשלם על המאבק להפסקתו".

בסיום המפגש פורסמה הכרזה שאיגוד הרשויות רואה את הבעיה כבעיה לאומית שיש לפותרה ברמה הלאומית. הם גם לקחו את האחריות לקידום הפתרון לבעיה.

אני תקווה שסוף סוף עלינו על דרך המלך. אך עד לסיום הבעיה בפועל, עדיין נדרשת השקעה כספית, ומעורבות נרחבת של תושבים בהפגנות, בפעילות אינטרנטית, ועצרות בנושא.

עופר וגשל

לקידום פתרון בעית המפחמות ביקשנו מראש המועצה אילן שדה, מפגש דחוף עם שרת החקלאות.

ביום ג' 23/10 התקיימה הפגישה החשובה במצפה אילן בהשתתפות השרה אורית נוקד וצמרת משרדה.

בדיון הוצגה הבעיה ע"י מנכ"ל איגוד ערים לאיכות הסביבה, הוסבר לנוכחים שהבעיה כבר לא רק של קיבוץ מצר ומצפה אילן אלא של כל אזור השרון הצפוני, בנימינה פרדס חנה כרכור ועד דרום מחדרה. מעל 100.000 נפש סובלים מזיהום המפחמות .

בתחילה, פקידי המשרד ניסו להדוף את הפיתרון בכך שיש כבר חוקים נגד הבערת הגזם ושיש מימון לרכישת מקצצות לחקלאים. אך אנו התעקשנו על כך שאין פתרון מוסדר לגזעים הגדולים שהם חומר הגלם של המפחמות המזהמות. הסברנו למנכ"ל משרד החקלאות, המוערך והנצחי, שהפתרון הוא להסדיר את פיניו הגזעים כשהם עוד ברשות החקלאי, כך שלחקלאי יהיה כדאי, או שיהיה חייב, להעביר את משאיות הגזעים למקום מוסדר, ולא לאפשר העברה ללא פיקוח, בדרכים לא דרכים למפחמות שבשטחי הפלסטינאים. אם נפתור את הבעיה עוד בידי החקלאי לא נצטרך לרוץ אחר בג"צים, מחסומי

לכול הידידים והחברים של פסח זסקין ז"ל. חלומו של פסח עומד להתגשם.

הסרט "הסיפור שלנו", פרי יוזמתו של פסח, זכה להיכלל בפסטיבל הבין לאומי לסרט יהודי בבואנוס איירס.
הסרט סוקר את תולדות חברי שכבה גימל של השומר הצעיר ארגנטינה, מייסדי קיבוץ מצר. בימוי: עקיבא וילנד ורוני וילנד פלם.
הוא מתעד את ימי הפעילות בתנועה, הפרידה מהמשפחות, ההגעה לארץ, הקמת הקיבוץ בשנת 1953 ועד ימינו, כאשר חברי השכבה הם בני 80 ויותר והקיבוץ משגשג. כידוע, מצר הוא הקיבוץ היחיד שהוקם על ידי בוגרי השומר הצעיר מארגנטינה.

הסרט יוקרן לזכרו של פסח

ביום שלישי 20.11.2012 בשעה 18:50 באולם הסינמרק בפלרמו. Palermo
וגם בתאריך 4.12.2012 בשעה 18:50 בסינמרק בקבאליטו. Caballito
מי מכם הנמצא באזור במועדי ההקרנות, מוזמן לצפות בסרט, ליהנות ולהתרגש ממנו.
בעברית עם- תרגום לספרדית
בברכה, עדנה ברא"ס. – מצר.

